

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: P-1942/2023-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Ivi Abfal, u pravnoj stvari tužitelja 1. Mate Prgića iz Zatona, Ulica zatonskih težaka 17D, OIB: 28775142547, i 2. Ljube Prgić iz Zatona, Ulica zatonskih težaka 17D, OIB: 39987726377, zastupanih po punomoćniku Josipu Bašiću, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika 1. Mate Prgića iz Bosne i Hercegovine, Donja Mahala, Josipa bana Jelačića 162, OIB: 34838590584, i 2. Kate Baotić iz Bosne i Hercegovine, Donja Mahala, Josipa bana Jelačića 153, OIB: 56965167410, zastupanih po punomoćnici Viktoriji Hrzić Horvat, odvjetnici u Biogradu na Moru, radi utvrđenja prava vlasništva, predaje u posjed, brisanja uknjižbe i podredno isplate, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 18. lipnja 2026., u nazočnosti tužitelja ad. 1 i ad. 2. osobno, zamjenice punomoćnika tužitelja ad. 1. i ad. 2., tuženika ad. 1 i ad. 2. osobno, te punomoćnice tuženika ad. 1. i ad. 2., dana 24. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev tužitelja ad. 1. i ad. 2. koji glasi:

„1. Utvrđuje se da su tužitelji stekli pravo vlasništva nekretnine kat. čest. 6513 k.o. Privlaka u naravi Sabunike, dvorište, stambena zgrada, ukupne površine 284 m², a što su tuženici dužni priznati i trpjeti da tužitelji na navedenoj nekretnini upišu pravo vlasništva u zemljišnim knjigama, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženika, sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku Mato Prgić iz Donje Mahale, Bosna i Hercegovina, Josipa bana Jelačića 162, OIB: 34838590584 da tužiteljima preda u posjed nekretninu kat. čest. 6513 k.o. Privlaka u naravi Sabunike, dvorište, stambena zgrada, ukupne površine 284 m², slobodnu od osoba i svih svojih stvari i to u roku od 15 dana.

3. Nalaže se brisanje uknjižbe, založnog prava na nekretnini na temelju Ugovora o zajmu, solemniziranog kod Javnog bilježnika Vere Marčine iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 dana 9.05.2023, za iznos od 85.000,00 EUR-a (osamdesetipettisućaeura), s rokom vraćanja najkasnije do 31. prosinca 2033., radi osiguranja vraćanja novčanog iznosa, gore navedenog, i sa svim nuzgredicama iz ugovora, za korist: 85.000,00 EUR-a, zaprimljeno 29.05.2023.g. pod brojem Z-16683/2023.“

II. Odbija se u cijelosti kao neosnovan eventualni tužbeni zahtjev tužitelja ad. 1. i ad. 2. koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Mato Prgić iz Donje Mahale, Bosna i Hercegovina, Josipa bana Jelačića 162, OIB: 34838590584 da tužitelju ad. 1. isplati iznos od 115.000,00 EUR-a zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 28.7.2020. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.“

III. Nalaže se tužiteljima 1. Mati Prgiću iz Zatona, Ulica zatonskih težaka 17D, OIB: 28775142547, i 2. Ljubi Prgić iz Zatona, Ulica zatonskih težaka 17D, OIB: 39987726377, naknaditi tuženicama 1. Mati Prgiću iz Bosne i Hercegovine, Donja Mahala, Josipa bana Jelačića 162, OIB: 34838590584, i 2. Kati Baotić iz Bosne i Hercegovine, Donja Mahala, Josipa bana Jelačića 153, OIB: 56965167410, trošak parničnog postupka u iznosu od 24.822,60 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. srpnja 2026., kao dana presuđenja pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji ad. 1. i ad. 2. u tužbi navode da su stvarni vlasnici svaki za 1/2 dijela nekretnine kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, u naravi Sabunike, dvorište, stambena zgrada ukupne površine 284 m², dok je tuženik samo formalno upisan kao vlasnik predmetne nekretnine. Naime, da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. sklopljen između tuženika kao kupca i Miroslava Nedića, OIB:75151362683 i Mirjane Nedić, OIB:59771800920 kao prodavatelja fiktivni, prividni ugovor sukladno čl. 285 Zakona o obveznim odnosima. Naprijed navedeno proizlazi iz izvotka banke, iz kojeg je vidljivo kako je upravo tužitelj ad. 1. uplatio iznos od 115.000,00 EUR-a na ime kupovine predmetne nekretnine, te ostalih troškova. Naime, u trenutku kupovine predmetne nekretnine tužitelji da su bili u odličnim odnosima sa nećakom, ovdje tuženikom, te su se dogovorili kako će on sklopiti fiktivni, prividni ugovor o kupoprodaji nekretnine, a da će se oni kada im to bude odgovaralo uknjižiti na istu kao vlasnici. Nakon kupovine tužitelji su krenuli sa uređenjem nekretnine u koju su uložili popriličnu količinu novaca. Kada su uredili kuću do kraja, odnosi sa nećakom, ovdje tuženikom su se počeli narušavati do te mjere da je danas tužiteljima zabranjen pristup predmetnoj nekretnini, na način da je ista zatvorena lancima u periodu kada je tuženik ne iznajmljuje u turističke svrhe. Dakle iz svega navedenog da jasno proizlazi kako je tuženik izigrao dano mu povjerenje, te iskoristio lakomislenost i naivnost tužitelja na način da sada ne pristaje da se isti upišu kao vlasnici nekretnine koju su uredno platili, već upravo suprotno izbacuje tužitelje i zabranjuje im pristup na ono što je njihovo. Također da je za istaknuti da je tuženik, suprotno volji tužitelja, opteretio predmetnu nekretninu fiktivnom hipotekom, odnosno založnim pravo, na temelju Ugovora o zajmu, solemniziranog kod javnog bilježnika Vere Marčine iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 dana 29.5.2023, za iznos od 85.000,00 EUR-a, sklopljenog sa očevom tetom Katom

Baotić, OIB: 56965167410. Da je hipoteka fiktivna jasno proizlazi iz činjenice da je osoba u čiju korist je hipoteka upisana bliska srodnica tuženika, te da je ista bila upoznata sa činjenicom kako predmetna nekretnina nije vlasništvo njezinog nećaka, tuženika već da je tuženik iskoristio tužitelje, slijedom čega su dogovorom upisali hipoteku na predmetnoj nekretnini, sve kako bi osigurali barem dio novaca u slučaju da bude pokrenut sudski postupak i bude osporeno navodno vlasništvo tuženika. Budući da je gore navedeni Ugovor simulirani, prividan, to u smislu odredbe čl. 285 ZOO-a ne proizvodi pravne učinke među ugovornim stranama jer je on pravno nepostojeći pravni posao, odnosno egzistira disimulirani ugovor (tako Županijski sud u Zadru, Gž-1177/2022, Vrhovni sud RH, Rev-3586/2018), slijedom čega, a temeljem odredbi članaka 161. i 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima predlažu glavnim tužbenim zahtjevom da se utvrdi da su tužitelji stekli pravo vlasništva nekretnine kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, a što su tuženici dužni priznati i trpjeti da tužitelji na navedenoj nekretnini upišu pravo vlasništva u zemljišnim knjigama, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženika, da se naloži tuženiku ad. 1. da tužiteljima preda u posjed predmetnu nekretninu, slobodnu od osoba i svih svojih stvari u roku od 15 dana, te da se naloži brisanje uknjižbe založnog prava na nekretnini na temelju Ugovora o zajmu solemniziranog kod Javnog bilježnika Vere Marčine iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 dana 9.05.2023, za iznos od 85.000,00 EUR pod brojem Z-16683/2023. U slučaju da Sud nađe da je glavni tužbeni zahtjev nije osnovan, tužitelji postavljaju alternativni tužbeni zahtjev radi isplate iznosa od 115.000,00 EUR koje je tužitelj ad. 1. isplatio na ime kupovine predmetne nekretnine, pa da se naloži tuženiku ad. 1. da tužitelju ad. 1. isplati iznos od 115.000,00 EUR-a zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 28.7.2020. pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ad. 1. navodi da u cijelosti osporava sve navode tužbe kao i postavljene tužbene zahtjeve, i to kako glavni tužbeni zahtjev, tako i alternativni tužbeni zahtjev. Da je potpuno netočno i neistinito da su tužitelji stvarni vlasnici svaki za 1/2 dijela kat. čest. 6513 k.o. Privlaka. Također, nije točno da je tuženik ad.1. samo formalno upisan kao vlasnik predmetne nekretnine. Tuženik ad. 1. je upisani zemljišnoknjižni vlasnik kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, a upis je izvršen temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine koji je zaključen dana 27. srpnja 2020. između Nedić Mirjane i Nedić Miroslava s jedne strane kao prodavatelja i tuženika ad. 1. s druge strane kao kupca, a na kojem Ugovoru su sve ugovorne strane izvršile javnobilježničku ovjeru svojih potpisa kod Javnog bilježnika Silvane Grdović u Zadru pod brojem ovjere OV-6586/2020. Tuženiku ad. 1. je nejasno zašto tužitelji navode da bi navedeni Ugovor o kupoprodaji nekretnine bio fiktivni, prividni ugovor sukladno čl. 285. ZOO-a. Tuženik ad. 1. navodi da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27.7.2020. u cijelosti izvršen, njime je izražena prava volja ugovornih strana, sklopljen je suglasnošću volje ugovornih strana sa ciljem da prodavatelji prodaju nekretninu, a kupac kupi tu istu nekretninu. Tuženik ad. 1. je platio trošak ovjere potpisa kod Javnog bilježnika kao i porez na promet nekretnina. Svi režijski troškovi vezani za predmetnu nekretninu glase na ime tuženika ad. 1. te ih isti uredno podmiruje. S obzirom da tužitelji u tužbi samo navode da je predmetni Ugovor o kupoprodaji fiktivan bez iti jednog dokaza i obrazloženja, tuženiku ad. 1. je zaista nejasan takav navod. Nedvojbeno je da tužitelji nisu ugovorne strane Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 27.7.2020. te da ne mogu kao treće osobe isticati da je taj ugovor prividan. Dakle, svi navodi tužitelja glede prividnosti i fiktivnosti Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 27.7.2020. su potpuno neosnovani te pravno i zakonski potpuno pogrešni. Tuženik ad. 1. se usuđuje reći da su takvi navodi tužitelja i nerazumljivi jer isti navode da je sporni ugovor o kupoprodaji

nekretnine fiktivan i prividan, a uopće ne obrazlažu koji bi to drugi ugovor egzistirao između Nedić Mirjane i Miroslava i tuženika ad. 1., a koji se simulirao predmetnim Ugovorom o kupoprodaji nekretnine od 27.7.2020. Jasno je da u konkretnom slučaju nije bilo nikakve prividnosti, fiktivnosti i simulacije, već da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27.7.2020. u cijelosti pravilan i zakonit ugovor koji je zaključen pravom suglasnošću volja ugovornih strana. Nadalje, tužitelji u tužbi u bitnome navode sljedeće: „Ugovor je simuliran, prividan, ne proizvodi pravne učinke među ugovornim stranama jer je on pravno nepostojeći pravni posao odnosno egzistira disimulirani ugovor i slijedom čega, a temeljem odredbi čl. 161. i 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima“ tužitelji postavljaju tužbeni zahtjev pod I. (utvrđenje prava vlasništva) i pod II. (predaju u posjed). Prvo, tužitelji uopće nisu naveli niti obrazložili niti potkrijepili dokazima koji bi to disimulirani ugovor egzistirao u ovom slučaju i između kojih stranaka. Tuženik ad. 1. ističe Presudu Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, PŽ-258/2022-3: „Prividni ugovor prikriva neki drugi (disimulirani), ali zaključen između istih stranaka, a ne jedne od stranaka tog ugovora i neke treće osobe.“ S obzirom na šture navode tužitelja, tuženik ad.1. može samo pretpostavljati da tužitelji smatraju da taj disimulirani ugovor stvara pravne učinke između tužitelja i Nedić Mirjane i Miroslava te temeljem tog disimuliranog ugovora tužitelji traže utvrđenje prava vlasništva, a posljedično tome i predaju u posjed. Iz naprijed citirane sudske prakse, jasno je da takva konstrukcija tužitelja pravno i zakonski nemoguća i neprovediva te da su tužbeni zahtjevi pod točkama I. i II. potpuno neosnovani. Nadalje, iako sud nije vezan za pravnu osnovu koju su tužitelji naveli u tužbi, tuženik ad. 1. ističe da tužitelji nikako ne mogu postaviti tužbeni zahtjev pod I. i II. temeljem odredbi članaka 161. i 162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i to iz sljedećih razloga. Prvo, člankom 161. ZV-a je, u bitnom, propisano da vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda posjed te stvari. Člankom 162. ZV-a je definirana tzv. prava vlasnička tužba i navedeno je što vlasnik u postupku pred sudom mora dokazati. Nesporno je da tužitelji nisu vlasnici kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, niti je ova pravna stvar prava vlasnička tužba. Tužitelji su potpuno kontradiktorni sami sebi, a navodi u tužbi su proturječni. Također, tužitelji traže utvrđenje svog prava vlasništva, a ni na koji način ne navode i ne obrazlažu, a kamoli da bi dokazali pravnu osnovu i pravni slijed stjecanja njihovog prava vlasništva na predmetnoj kat. čest. 6513 k.o. Privlaka. Dakle, tužbeni zahtjevi tužitelja postavljeni pod točkama I. i II. su zakonski i pravno u cijelosti neosnovani. Jedini točan navod u tužbi jest da su tužitelji i tuženik ad. 1. oduvijek bili u odličnim odnosima, a koji odnosi su sada narušeni. Doista je frapantan navod tužitelja da im je „zabranjen pristup predmetnoj nekretnini na način da je ista zatvorena lancima“, kao i fotografije priložene uz tužbu. Normalno je i uobičajeno da tuženik ad. 1. zaključava kuću i ogradna vrata od kuće u periodu kada ne boravi u Sabunikama. Tuženik ad. 1. na taj način štiti svoj posjed i vlasništvo, kao i mnogi drugi vlasnici nekretnina izvan turističke sezone. Gruba neistina je da bi tuženik ad. 1. izbacivao tužitelje. Tuženik ad. 1. nikada nije izbacio tužitelje niti iz jedne nekretnine niti je ikada bio bezobrazan prema njima ili se na bilo koji način loše odnosio prema njima. Što više, upravo su tužitelji u ljeto 2023. bez ovlaštenja tuženika ad. 1. ušli u predmetnu nekretninu i pokušali promijeniti brave, očito vodeći se mišlju kako je to njihova kuća i da mogu raditi što žele, a sve u cilju zastrašivanja tuženika ad. 1. Netočno je i neistinito da su se tužitelji i tuženik ad. 1. dogovorili kako će on sklopiti fiktivni, prividni ugovor o kupoprodaji nekretnine, a da će se oni, kada im to bude odgovaralo, uknjižiti na istu kao vlasnici. Istina je da su tužitelji kupili kuću tuženiku ad. 1. iz razloga što oni nemaju potomaka, što je tuženik ad. 1. uvijek bio dobar prema njima i pomagao im te su tužitelji nagradili tuženika ad. 1. kupnjom kuće. Da je navedeno istina proizlazi iz stranačkog

iskaza tužitelja ad. 1. i tužiteljice ad. 2. danog u sudskom postupku koji se vodi između ovdje tužitelja i oca tuženika ad. 1. u Bosni i Hercegovini pred Općinskim sudom u Orašju, broj: 25 O P 058353 23 P. Dakle, iz navedenog je jasno da su navodi tužitelja o navodnom dogovoru tužitelja i tuženika ad.1. o tome da će se tužitelji upisati kao vlasnici predmetne nekretnine potpuno neistiniti. Tužitelji sami su pred sudom u Bosni i Hercegovini naveli da su kuću kupili Mati, tuženiku ad. 1., iz razloga što je bio dobar prema njima i da je ljubav bila motiv. Zapravo su tužitelji darovali nekretninu tuženiku ad. 1., a što je on primio sa zahvalnošću. Zbog narušenih odnosa između tužitelja i roditelja tuženika ad. 1., tužitelji su podignuli ovu tužbu. Tuženik ad. 1. nikada nije bio grub, bezobrazan, nezahvalan ili na bilo koji drugi način da se loše ophodio prema tužiteljima. Nadalje, netočno i neistinito je da bi tužitelji nakon kupovine krenuli sa uređenjem nekretnine niti da su uložili popriličnu količinu novca. Tuženik ad. 1. je sam uz pomoć svog oca kompletno uredio kuću i okućnicu. Konkretno, uređena je okućnica, postavljena ograda, zid i opločnici, promijenjena su sobna vrata u cijeloj kući, kompletno renovirane dvije kupaonice i WC (uključujući vodovodnu i električnu instalaciju), postavljene nove pločice i laminati te kupljen sav namještaj. U uređenje kuće je uloženo oko 30.000,00 EUR, a tuženik ad. 1. posjeduje račune za materijal potreban za navedene i izvršene radove. U tom smjeru dostavljaju se računi od raznih trgovina kako u Hrvatskoj, tako i u BiH u kojima je kupljen materijal za uređenje kuće. Neživotno je i nelogično da bi svu navedenu dokumentaciju i račune imao tuženik ad. 1. ukoliko zaista on nije izvršio sve navedene radove i kupio i platio sav navedeni materijal potreban za uređenje kuće. Znakovito je da tužitelji navode da su uredili kuću i da su uložili popriličnu količinu novaca. Naravno da ne navode koliko su uložili u uređenje kuće niti koji su sve radovi izvršeni jer nisu ni na koji način sudjelovali u uređenju kuće. Također, svoje navode ne potkrepljuju apsolutno niti jednim dokazom. Za razliku od tužitelja, tuženik ad. 1. posjeduje cijeli niz računa u svezi uređenjem kuće i može imenovati desetke svjedoka iz Sabunika koji mogu posvjedočiti o tome tko je i kada uređivao kuću, a to zasigurno nisu bili tužitelji. Činjenica što je tužitelj ad. 1. izvršio uplatu kupoprodajne cijene temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine zaključenog između Nedić Mirjane i Miroslava i tuženika ad. 1., da ne znači da je tužitelj ad. 1. vlasnik stvari/nekretnine. Dakle, tužitelji nemaju pravno ni zakonsko uporište za to da bi bili vlasnici predmetne nekretnine samo zato što su dali novac za kupnju iste. Također, tuženiku ad. 1. je nejasan navod da je kupoprodajna cijena za predmetnu nekretninu 115.000,00 EUR. Tuženik ad. 1. je pronašao nekretninu i dogovorena je cijena od 100.000,00 EUR, a tako je i navedeno u Ugovoru o kupoprodaji od 27. srpnja 2020. U tom smjeru, a s obzirom na navedeno, tuženik ad. 1. u cijelosti osporava visinu i pravni osnov postavljenog alternativnog tužbenog zahtjeva na isplatu iznosa od 115.000,00 EUR. Prije svega, ugovorena kupoprodajna cijena za predmetnu nekretninu je 100.000,00 EUR. Ta cijena je navedena u Ugovoru o kupoprodaji nekretnina te je ista bila osnovica za određivanje poreza na promet nekretnina. Zašto i po kojoj osnovi je tužitelj ad.1. uplatio Mirjani Nedić iznos od 115.00,00 eura, tuženiku ad.1. nije poznato, ali to sigurno nije kupoprodajna cijena za kat. čest. 6513 k.o. Privlaka! Tužitelji ni na koji način nisu naveli, a još manje dokazali činjenice relevantne za prihvaćanje alternativnog tužbenog zahtjeva. Nadalje, tužiteljeva gesta kupnje kuće tuženiku ad. 1. koja je bila motivirana iz dragosti i ljubavi se može smatrati darovanjem jer je darovatelj (tužitelj ad.1.) prepustio obdareniku (tuženiku ad.1.) stvar – kuću, a tuženik ad.1. je to prihvatio. Očito je da je podnošenje ove tužbe motivirano narušenim odnosima između tužitelja i roditelja tuženika ad. 1. te da se tužitelji žele osvetiti tuženiku ad. 1. zbog svađe sa njegovim roditeljima, a koja je dovela do toga da su u sudskom sporu pred sudom u Bosni i Hercegovini. Ukoliko bi tužitelji sada željeli povući

odnosno opozvati učinjeno darovanje – kupnju kuće, odredbama Zakona o obveznim odnosima su jasno propisani razlozi zbog kojih je to moguće, a u ovom konkretnom slučaju ni jedan od tih razloga ne egzistira. Glede tužbenog zahtjeva postavljenog pod točkom III. (brisanje založnog prava), tuženik ad. 1. prije svega, ističe prigovor promašene aktivne legitimacije jer tužitelji uopće nisu aktivno legitimirani za podnošenje tužbe za brisanje upisanog založnog prava te predlaže da naslovni sud odbaci tužbeni zahtjev pod III. Iz povijesnog zemljišnoknjižnog izvatka za kat. čest. 6513 k.o. Privlaka nedvojbeno proizlazi da tužitelji nisu niti su ikada bili upisani kao nositelji bilo kojeg knjižnog prava. Dakle, tužitelji ni po kojoj pravnoj ni zakonskoj osnovi nisu ovlašteni tražiti brisanje upisanog založnog prava. Ukoliko sud dopusti raspravljanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva pod III., tuženik ad. 1. navodi da je potpuno bespredmetan navod tužitelja da je tuženik ad. 1. „suprotno volji tužitelja opteretio predmetnu nekretninu fiktivnom hipotekom odnosno založnim pravom“. Tuženik ad. 1. je punopravni vlasnik i samostalni posjednik kat. čest. 6513 k.o. Privlaka te je njegovo pravo vlasništva upisano u zemljišne knjige nadležnog suda. Nema apsolutno nikakvog razloga niti zapreke da tuženik ad. 1. čini sa nekretninom čiji je vlasnik što god želi. Tuženik ad. 1. je ovlašten sukladno odredbi čl. 30. ZV-a da sa stvari koja je njegovo vlasništvo čini što ga je volja te da svakoga drugoga isključi od toga dokle god to nije protivno tuđim pravima i zakonskim ograničenjima. Ugovor o zajmu osnivanjem založnog prava na nekretnini koji je zaključen dana 29. svibnja 2023. godine između tuženika ad. 1. i tužene ad. 2. i koji Ugovor je solemniziran kod Javnog bilježnika Vere Marčina pod brojem OV-6230/2023 je potpuno i u cijelosti zakonit i pravilan pravni posao. Iz Ugovora jasno proizlazi da je tužena ad. 2. kroz vrijeme od četiri godine posudila tuženiku ad. 1. iznos od 85.000,00 EUR, a kako bi se ista kao založni vjerovnik osigurala, osnovano je založno pravo na nekretnini. Iz navoda tužbe proizlazi da tužitelji smatraju da je hipoteka fiktivna jer je osoba u čiju korist je hipoteka upisana bliska srodnica tuženika ad. 1. Tuženik ad. 1. ne zna po kojem to pravu i zakonu srodnici ne smiju zaključiti ugovor o zajmu. Još je manje jasno zašto bi hipoteka bila fiktivna iz tog razloga. Tužena ad. 2. je zaista tijekom godina posudila određenu količinu novca tuženiku ad. 1. te je tuženik ad. 1. inzistirao da svoj odnos uredi ugovorom na način da se tužena ad. 2. osigura po pitanju vraćanja zaloga. Slijedom svega navedenoga, tuženik ad. 1. predlaže da Naslovni sud odbije tužbu i postavljene tužbene zahtjeve (kako glavne tužbene zahtjeve, tako i alternativni tužbeni zahtjev) u cijelosti kao neosnovane te naloži tužiteljima da naknade tuženiku ad. 1. prouzročeni parnični trošak.

3. U odgovoru na tužbu tužena ad. 2. navodi da da u cijelosti osporava sve navode tužbe kao i postavljene tužbene zahtjeve, i to kako glavni tužbeni zahtjev, tako i alternativni tužbeni zahtjev, te se u cijelosti pridružuje svim navodima i dokaznim prijedlozima iz odgovora na tužbu tuženika ad.1. od dana 20. listopada 2023., pa predlaže da Naslovni sud odbije tužbu i postavljene tužbene zahtjeve (kako glavne tužbene zahtjeve, tako i alternativni tužbeni zahtjev) u cijelosti kao neosnovane te naloži tužiteljima da naknade tuženicima ad. 1. i ad.2. prouzročeni parnični trošak.

4. U dokaznom postupku ovaj Sud izveo je dokaz uvidom u isprave priložene spisu i to u potvrdu o plaćanju od 3.11.2020. (l.s. 6), fotografije (l.s. 9-10), izvadak iz BZP-povijesni prikaz zk. ul. 3346 k.o. Privlaka (l.s. 11-12), Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27.7.2020. ovjeren po Javnom bilježniku Silvani Grdović iz Zadra pod brojem OV-6586/2020 istog dana (l.s. 19-22), privremeno porezno rješenje MF Porezna uprava, PU Zadar od 21.9.2020. (l.s. 47), potvrde o plaćanju javnobilježnički usluga i poreza

promet na nekretnine (I.s. 48), Zapisnike sastavljene na glavnoj raspravi kod Općinskog suda u Orašju, BiH, Federacija BiH, Posavski kanton, broj 25 0 P 058353 23 P od 26.9.2023. i 3.10.2023. (I.s. 69-80), preslike računa (I.s. 81-112), Ugovor o zajmu zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 29.5.2023. solmiziran po Javnom bilježniku Veri Marčina iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 istog dana (I.s. 119-124), Presudu Općinskog suda u Orašju, BiH, Federacija BiH, Posavski kanton, broj 25 0 P 058353 23 P od 3.5.2024. (I.s. 147-157), Potvrdu MUP Federacije BiH, PU Orašje od 18.9.2024. (I.s. 177), izvršio uvid u spis ovog Suda pod poslovnim brojem Z-15990/2020, te je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Katice Prgić, Drage Prgića, Ane Jurić, Vite Pranjica, Pere Jurića, Andrije Kobaša, Miroslava Nedića, Mirjane Nedić, Ive Nedića, Ivana Prgića, Blaža Markovića, te dokaz saslušanjem tužitelja ad. 1 i ad. 2., te tuženika ad. 1. i ad. 2. kao stranaka ovog postupka.

5. Analizom svih izvedenih dokaza, a na temelju rezultata savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju cjelokupnog postupka, u skladu sa odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. Nov. broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 – dalje ZPP), ovaj Sud nije našao osnovanim glavni tužbeni zahtjev, kao niti kumulativno postavljen tužbeni zahtjev tužitelja ad. 1. i ad. 2.

6. Naime, predmet ovog spora zahtjev je tužitelja ad. 1. i ad. 2. da se utvrdi da su isti stekli pravo vlasništva nekretnine kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, a što su tuženici dužni priznati i trpjeti da tužitelji na navedenoj nekretnini upišu pravo vlasništva u zemljišnim knjigama, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženika, da se naloži tuženiku ad. 1. da tužiteljima preda u posjed navedenu nekretninu, slobodnu od osoba i svih svojih stvari u roku od 15 dana, te da se naloži brisanje uknjižbe založnog prava na predmetnoj nekretnini na temelju Ugovora o zajmu solemiziranog kod Javnog bilježnika Vere Marčine iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 dana 9.05.2023. zaprimljeno 29.5.2023. pod brojem Z-16683/2023. Kumulativno postavljenim tužbenim zahtjevom, tužitelji ad. 1. i ad. 2. traže da se naloži tuženiku ad. 1. da tužitelju ad. 1. isplati iznos od 115.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 28.7.2020. pa do isplate.

6.1. U odnosu na glavni tužbeni zahtjev, tužitelji tvrde kako su oni stvarni vlasnici nekretnine oznake kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, te da je tuženik ad. 1. samo formalno upisan kao vlasnik iste, jer da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. sklopljen između tuženika, kao kupca i Miroslava i Mirjane Nedić, kao prodavatelja, fiktivni, prividni ugovor, pa se pozivaju na odredbu čl. 285. ZOO, jer da je upravo tužitelj ad. 1. uplatio iznos kupovnine i ostalih troškova od 115.000,00 EUR, te su se tužitelji dogovorili s tuženikom ad. 1. da će se kad im to bude odgovaralo oni uknjižiti kao vlasnici. Uz navedeno, da je predmetna nekretnina opterećena i fiktivnom hipotekom. U odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, tužitelji navode kako isti postavljaju kao zahtjev radi isplate iznosa od 115.000,00 EUR koje je tužitelj ad. 1. isplatio na ime kupovnine predmetne nekretnine.

7. Tako, uvidom u izvadak iz zemljišne knjige ovog Suda - povijesni prikaz zk. ul. 3346 k.o. Privlaka utvrđeno je kako je na kat. čest. 6513, zv. Sabunike, dvorište i stambena zgrada ukupne površine 284 m², kao vlasnik za cijelo upisan ovdje tuženik ad. 1. Mato Prgić, koji upis je izvršen temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine ovjerenog kod

javnog bilježnika Silvane Grdović iz Zadra pod brojem OV-6586/20 od 27.7.2020., brisanjem ranijeg prava vlasništva sa Miroslava Nedića i Mirjane Nedić svakog za 1/2 dijela. Također u C listu, egzistira uknjižba založnog prava, temeljem Ugovora o zajmu osnivanjem založnog prava na nekretnini solemniziranog kod Javnog bilježnika Vere Marčine pod brojem OV-6230/2023 od 29.5.2023., u korist ovdje tužene ad. 2. Kate Baotić za cijelo.

7.1. Uvidom u Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. ovjeren po Javnom bilježniku Silvani Grdović iz Zadra pod brojem OV-6586/2020 istog dana, utvrđeno je kako je isti zaključen između Nedić Mirjane rođ. Jović i Nedić Miroslava, kao prodavatelja s jedne strane i Mate Prgića, ovdje tuženika ad. 1., kao kupca s druge strane, kako je predmet kupoprodaje kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, koje su prodavatelji vlasnici svaki za 1/2 dijela, kako je ugovorena kupoprodajna cijena od 100.000,00 EUR koju se kupac obvezuje isplatiti na račun prodavatelja najkasnije do 15. studenoga 2020., kako prodavatelji ovlašćuju kupca da temeljem Ugovora bez daljnjih pitanja ili odobrenja u svoje ime ishodi prijenos odnosno upis prava vlasništva za cijelo na svoje ime, uz istodobno brisanje tog prava s imena prodavatelja te da kupac stupa u posjed nekretnine danom potpisa tog Ugovora.

7.2. Iz Ugovora o zajmu zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 29. svibnja 2023. solemiziranog po Javnom bilježniku Veri Marčina iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 istog dana, proizlazi kako je isti zaključen između Kate Baotić, kao založnog vjerovnika-zajmodavca, s jedne strane i Mate Prgića, kao založnog dužnika-zajmoprimca, s druge strane, kako ugovorne strane suglasno utvrđuju da je založni vjerovnik-zajmodavac na ime zajma isplatio založnom dužniku-zajmoprimcu tijekom posljednje četiri godine iznos od 85.000,00 EUR, kako se navedeni iznos zajmoprimac obvezuje vratiti zajmodavcu najkasnije do 31. prosinca 2033., kao i da radi osiguranja vraćanja navedenog novčanog iznosa zajmoprimac daje zajmodavcu u zalog svoju nekretninu oznake kat. čest. 6513 k.o. Privlaka te ga ovlašćuje da u zemljišnim knjigama ishodi na svoje ime uknjižbu založnog prava na nekretnini u vlasništvu zajmoprimca.

8. Nadalje, iz iskaza svjedokinje Katice Prgić, majke tuženika ad. 1., u zavadi s tužiteljima, proizlazi da su Mato i Ljuba Prgić, ovdje tužitelji, stric i strina njenog supruga Drage Prgića, s kojima smo bili u jako dobrim odnosima 30 godina, te je svom sinu, ovdje tuženiku ad. 1., dala ime po stricu Mati. Tako, da znam za nekretninu u Privlaci, naime riječ je o kući s potkrovljem i dvorištem koju je njen sin Mato dobio od strica i strine, ovdje tužitelja. Kada kaže dobio, može reći da su mu oni darovali ovu nekretninu jer je oduvijek bio s njima, a oni su vodili računa o njima, oni bi živjeli kod njih kada bi došli u Donju Mahalu, te bi ona kuhala, vodila računa o svemu i sve je bilo dobro. Darovali su mu je tako da je njen sin zaključio kupoprodajni ugovor sa prodavateljima, misli da se prezivaju Nedić, a da su Mato i Ljuba isplatili kupoprodajnu cijenu, te se potom njen sin i upisao vlasnikom. Nikada prije nije bilo nikakvih problema, sve do ovoga. Kada je se pita, iskazuje da je saznala za sve ovo jer joj je sin rekao, nakon što je bio na ljetovanju sa Matom i Ljubom, te se vratio pa je rekao da su mu oni kupili kuću. Ona je to ljetovanje sa Matom i Ljubom, te se vratio pa je rekao da su mu oni kupili kuću. Ona je to ljetovanje 2020., kada je i došlo do te kupoprodaje, odnosno darovanja, bila u Privlaci sa sinom duži period, te je tamo čistila i pomagala mu urediti kuću. Kada je se pita, iskazuje da nakon toga više nije bila jer se bave poljoprivredom te ima obveza obiteljskih u mjestu gdje živi, pa joj nije bilo zgodno, a zna da njen sin tamo dolazi par puta godišnje i nakon toga, pa sve do danas, te boravi kroz ljetovanje. Odnosi da su se

poremetili 2022., kada je preminuo njezin svekar, tužiteljov brat, te je došlo do nekih obiteljskih razmirica oko sahrane, te su u tom trenutku Mato i Ljuba tražili da se svo četvero isele iz kuće u Donjoj Mahali, i pokrenuli su postupak iseljenja te su se krajem 2024., i iselili, te misli da je tada došlo i do problema oko ove nekretnine. Kata Baotić, da je od njenog supruga teta, sestra njegove majke. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedokinja je iskazala: da ne zna kada su zadnji puta tužitelji bili u predmetnoj nekretnini u Sabunikama; da Mate ima jako velikih problema sa tužiteljima, pogotovo sa Ljubom, kako u Bosni, tako i ovdje, bilo je i prijetnji te je uredovala i policija, misli da ga je jako zamrzila; da zna da je policija intervenirala i u Sabunikama jer su tužitelji obili bravu od kuće, misli da su je i promijenili te je njen sin morao zvati policiju koja je došla, a misli da je to bilo krajem 2022. ili 2023., nije sigurna; da je čula direktno od tužitelja i to na jesen 2020., kada su došli kod nas u Bosnu da su kupili kuću Mati, te su to i slavili jer im je bilo jako drago što su to napravili. Na poseban upit zamjenice punomoćnika tužitelja, svjedokinja je iskazala: da se kuća u Sabunikama renovirala nakon što je kupljena, a isto je čula od sina; da misli da je pretežno njen sin Mato financirao renoviranje te kuće; da on u tom periodu nije bio negdje zaposlen; da je novce za financiranje renoviranja kuće imao od svoje uštede koju je skupljao godinama; da ne zna tko je platio porez za predmetnu nekretninu; da je ona bila prisutna kada je tužiteljica Ljuba prijetila njenom sinu, jer su svi tada bili u Bosni, te je prijetila i njoj.

8.1. Svjedok Drago Prgić, tuženik ad. 1. mu je sin, tužitelji ad. 1. i ad. 2. su mu stric i strina, a tužena ad. 2. mu je teta, nije u zavadi, iskazao je da zna za ovaj postupak, kao i što zna koja je ovo nekretnina oko koje se vodi spor, te da je riječ o kući s dvorištem u Sabunikama, u Privlaci, koju je njegov stric Mato kupio njegovom sinu Mati, odnosno darovao mu je 2020. Tako, znam da je o tome bilo riječi i ranije, odnosno da je stric spominjao kako želi njegovom sinu Mati nešto kupiti jer su ga oduvijek jako voljeli, naime, oni nisu imali djece, a on i supruga su svom sinu dali ime upravo po njegovom stricu, te je njegov sin čitavo djetinjstvo svako ljeto bio s njima na ljetovanju u Sabunikama u staroj kući, a kasnije i u Zatonu jer su ovu prodali pa kupili tu drugu u Zatonu. Vrlo često je u 5. mjesecu njegov sin i prekidao školu tjedan, dva ranije prije kraja, kako bi sa Matom i Ljubom otišao na more. Tako, da mu je upravo stric Mato rekao da je kupio, odnosno darovao njegovom sinu ovu kuću, i to je bilo u ljeto 2020., te ga je nazvao telefonom i to mu je rekao, a u jesen 2020. kada su došli u Bosnu on i Ljuba, oni su to i proslavili. On da je na ovoj nekretnini bio 2-3 puta, dok su se obavljali radovi, a to je bilo u 2020.-oj i 2021.-oj, a radilo se to da su se gletali svi zidovi, obrađivali prozori, radila se nova dodatna struja, sređivala su se kupatila, podovi, u biti u potpunosti se renovirala kuća. Njegov sin Mato da je financirao sve to, i to nešto iz svoje uštede, a dio novaca da mu je on posudio, a i njegova teta Kata Baotić. On da u 2022., 2023. i 2024. nije bio u ovoj kući, jer ima previše obveza u Bosni, ali zna da je njegov sin, od kad je dobio ovu kuću, tamo po 3-4 puta godišnje. Da su se obiteljski odnosi poremetili u 2023., kada je njegov otac preminuo, a sve zbog smrtnog obreda, te su tada Mato i Ljuba otišli u Njemačku, pa kad su se vratili došlo je do spora oko kuće u Bosni, te su tražili da oni isele iz te kuće, koja je njihova kuća, ali on da je tamo imao odobrenje, dograđivao je i ulagao, te je nakon 30 godina što je tamo živio, svejedno morao iseliti, a tada je došlo i do ovog spora sa kućom u Privlaci. Kada ga se pita, može reći da mu je sin rekao kako je intervenirala policija oko kuće u Privlaci, jer su Mato i Ljuba promijenili brave, na što je policija došla, no da njegov sin ima ključ od kuće i nastavio je dolaziti i nakon toga. Da mu je stric rekao da je platio kuću oko 100.000,00 EUR. Na poseban upit zamjenice punomoćnika tužitelja, svjedok je

iskazao: da u periodu kad je kupljena kuća njegov sin nije bio zaposlen; da ne zna tko je platio porez na tu kuću; da zna da njegov sin tu kuću iznajmljuje.

8.2. Svjedokinja Ana Jurić, nesrodna, nije u zavadi, iskazala je da poznaje stranke ovog postupka i to Ljubu i Matu Prgić malo više, jer ona u neposrednoj blizini ima svoju kuću u Privlaci, u Sabunikama. Tako, da je Matu i Ljubu upoznala još davno, prije preko 20 godina, kada su oni imali prvu kuću u Sabunikama, koju su potom prodali te kupili stan u Zatonu. Tako, zna da su naknadno kupili i ovu predmetnu kuću u Sabunikama u Privlaci, oni su joj tako rekli, a ona nikakve papire nije nikad vidjela. Da je riječ o jednoj maloj simpatičnoj kući, s prizemljem i potkrovljem te malom okućnicom, misli da ima otprilike između 400 i 500 m². Ne može točno odrediti kada je ta kuća kupljena, ali sigurno prije nego što se ona vratila živjeti u Privlaku iz Švicarske, a što je bilo prije 4 godine. Da se ta kuća sigurno renovirala, i to za vrijeme dok je ona bila u Švicarskoj, tako da ne može iskazati o tome tko ju je renovirao i kada. Kada je se pita, iskazuje da je i Ljubu i Matu, a i ovdje nazočnog tuženika Matu, viđala u toj kući, te da su svi boravili tamo, a koliko zna sada tamo nitko ne živi, kuća je zaključana, odnosno veći dio godine je zatvorena kao i inače. Kada je se pita, iskazuje da ona nikad nije čula o tome da bi Mato i Ljuba ovu kuću kupili za ovdje nazočnog Matu. Naime, Ljuba je bila jako dobra sa njenom pok. majkom, te bi se često posjećivale, pa je tako jednom prilikom ona slučajno naišla kada je Ljuba bila kod njene majke, te je tako i čula kada joj je Ljuba rekla da su kupili kuću u Sabunikama, to su privatne stvari pa nije ništa ispitala. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedokinja je iskazala: da u predmetnoj kući nikad u životu nije bila; da poznaje nazočnog Matu od kada je bio dijete; da koliko ona zna da su odnosi između Mate i Ljube i nazočnog Mate bili dobri, no da je živjela vani, rijetko ih je sretala osim ta dva tjedna godišnjeg, te nikad nije išla pretjerano u detalje oko obiteljskih stvari. Na poseban upit tuženika ad. 1., svjedokinja je iskazala: da zna da je on kao mali boravio sa stricem i strinom u njihovoj staroj kući, viđala ih je dok bi bila kroz ljetu u Privlaci na svom godišnjem; da je osobno čula sve dobro da su Mato i Ljuba govorili o nazočnom Mati, te zna da je brinuo o njima, da su često zajedno bili, te da su uvijek dobro govorili o njemu.

8.3. Iz iskaza svjedoka Vite Pranjica, nesrodnog, nije u zavadi, proizlazi da poznaje Matu i Ljubu Prgić, te ovdje nazočnog Matu Prgića, dok nazočnu gospođu Baotić ne poznaje. Tako, da može reći da su ih neki poznanici spojili jer je on zidar, te je došao u Sabunike i dogovorio je s Matom, starijim, da mu izgradi ogradne zidane zidove oko čitave nekretnine koje su kasnije ožbukali. Sve to bilo je 2020., te su radovi trajali oko tjedan dana. Oko radova sve dogovore je vršio sa Matom Prgićem, starijim, a kada ga se pita iskazuje da mu je novce donijela, kako je bilo dogovoreno i predala mi ih na ruke, Ljuba Prgić, a po obavljenom poslu. Kada ga se pita, misli da tada u tom trenutku tamo nitko nije baš živio, jer se kuća renovirala, sjeća se da su u potkrovlju u tom trenutku obavljani keramičarski radovi, ali zna da je tada upoznao i ovdje nazočnog Matu Prgića, da je on tamo bio sa Matom i Ljubom. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da je po njegovom dojmu, ta kuća bila od Mate Prgića starijeg, a da je to mislio jer je s njim dogovarao radove, osobno, a s druge strane čuo je još iz nekih drugih priča, pričalo se "za stolom" kako su Mato i Ljuba kupili kuću, a nemaju djece, te kako bi sve trebali ostaviti tom malom nećaku, ovdje nazočnom Mati Prgiću, misli nakon njihove smrti; da iz razgovora sa Matom Prgićem starijim nije dobio dojam da ova kuća nije njegova; da kada je radio u Sabunikama da se sjeća da je bila dobra atmosfera, misli da je i nazočni Mato bio uključen i obavljao radove, pomagao, misli da je čak i njegov otac bio, pa je nešto radio. Na poseban upit punomoćnice

tuženika, svjedok je iskazao: da je u predmetnoj kući bio samo tada kad je izvodio ove radove o kojima je iskazao, a možda je jedanput naletio još nakon jer je izvodio neke druge radove u Privlaci; da je tako čuo dok su obavljali radove da bi Mato i Ljuba nakon smrti to sve dali ovdje nazočnom Mati, pričali su Mato i Ljuba da bi ovo ostavili da naslijedi ovdje nazočni Mato; da nije čuo da bi Mato i Ljuba rekli išta loše o ovdje nazočnom Mati; da se sa Matom i Ljubom, čuo i vidio prije par mjeseci, kada su ga našli na jednom gradilištu u Privlaci, te ga pitali da li bi on potvrdio kao svjedok da im je izvodio radove na kući.

8.4. Svjedok Pero Jurić, nesrodan, nije u zavadi, iskazao je da ga je njegov punac, otac ranije saslušane svjedokinje, njegove supruge, zamolio jednom prilikom, prije barem 15 godina, da ode kod njihovih prijatelja u Sabunikama da im popravim caffè aparat, pa je tom prilikom upoznao Matu i Ljubu Prgić, te ovdje nazočnog Matu koji je bio tada jako mali, a otišao je kod njih u njihovu prvu nekretninu koju su imali u Sabunikama. Ta prva nekretnina da je prodana, koliko ima saznanja. Tako, obzirom da je živio u Švicarskoj, a trajno su se supruga i on vratili prije 4 godine, u tom periodu dok je još živio u Šicarskoj u Privlaku da je dolazio ljeti, pa mu je jedno ljetu, ne može točno odrediti da li prije 5 ili prije 8 godina, tu negdje, njegov poznanik Miro Nedić, s kojim je za vrijeme godišnjih odmora u Privlaci igrao nogomet i družio se, rekao kako ga od sljedeće godine neće biti u Privlaci, jer je prodao svoju kuću Mati i Ljubi. Kasnije su mu Mato i Ljuba potvrdili da su oni kupili kući od Mire. Kada ga se pita, iskazuje da njemu osobno Mato i Ljuba nisu rekli nikada da bi kuću kupili za ovdje nazočnog Matu, on zna da je on dolazio sa njima ljeti, naime, oni su bili po dva tjedna samo na godišnjem, ali tada bi viđao da je ovdje nazočni Mato sa Matom i Ljubom. On osobno nikad nije bio u ovoj novoj kući od Mate i Ljube, a ni ranije kad je bila Nedićeva. Kada ga se pita, iskazuje da ima saznanja da je ova kuća, nakon što su je Mato i Ljuba kupili, renovirana, no, ne zna tko je to renovirao, niti zna što je renovirano. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedok je iskazao: da ne zna koga je viđao u toj predmetnoj kući, niti ga interesira, a prolazi tuda kada ide na plažu, ali iskreno zaista ga ne interesira da pogledam tko unutra boravi. Na poseban upit tuženika ad. 1. osobno, svjedok je iskazao: da su ga Mato i Ljuba pozvali jedan put u stan u Zatonu, zbog popravka; da mu je poznato da je boravio ljeti s Matom i Ljubom u staroj kući u Sabunikama, te ga je tako i upoznao, dok je bio mali kada je ljetovao sa Matom i Ljubom u staroj kući.

8.5. Svjedok Andrija Kobaš, nesrodan, nije u zavadi, iskazao je da u Sabunikama trajno živi od 1996., te je nakon nekoliko godina od tada upoznao Matu i Ljubu Prgić, koje dakle poznajem nekih 22 godine otprilike, dok Katu Baotić poznajem otprilike 6 godina, a Matu Prgića, ovdje nazočnog, poznaje od kad je bio mali, jednako koliko i Matu i Ljubu Prgić. Naime, Matu, ovdje nazočnog, zvali su Mali, te je on dolazio u kuću koju su Mato i Ljuba imali u Sabunikama, katnica s 4 apartmana, koju su prodali kako bi kupili stan u Zatonu. Naime, nazočni Mato je sin od bratića Mate Prgića, te su ga Mato i Ljuba dovodili sa sobom na ljetni odmor. Kada ga se pita, iskazuje da je on poznanik sa Matom i Ljubom, povremeno se i druže, te da zato ima ova saznanja. Također, ima saznanja da su nakon što su kupili stan u Zatonu, Mato i Ljuba kupili drugu kuću u Sabunikama, za koju zna da je ovdje sporna. Zna da su tu drugu kuću, ovdje spornu, kupili od njegovog rođaka Mira Nedića i njegove supruge, no ne zna kada, ali zna da mu je rođak rekao da su Mato i Ljuba isplatili njima u Njemačku, gdje oni žive, čitav novac na račun na ime kupoprodajne cijene. Da su mu Mato i Ljuba govorili da će kupiti kuću, te je tada bio prisutan i ovdje nazočni Mato, a da mu nikada nisu spominjali da

bi kuću kupili za ovdje nazočnog Matu Prgića, niti ima ikakvih saznanja o darovanju ove kuće. Da zna da su Mato i Ljuba ovu kuću ogradili, da su unutra nešto odrađivali, kao i da su kupovali namještaj. Da sada u ovoj kući viđa samo Matu, ovdje nazočnog. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedok je iskazao: da se zadnji puta jučer družio s Matom i Ljubom, zaista se često vide; da ne zna o odnosima Mate i Ljube s nazočnim Matom; da mu Mato i Ljuba nisu pričali o Mati; da je u ovoj predmetnoj kući u kojoj sada viđa Matu, bio prije 2 godine, ne može točno odrediti; da nije vidio kako se Mato ponaša prema Mati i Ljubi; da je uvijek bio dobar dok ih je on viđao da su zajedno; da zna da je Mato Prgić bio bolestan, da je preživio infarkt; da ne zna tko mu je tada pomagao i služio mu dok je bio ovdje na ljetovanju. Na poseban upit tuženika ad. 1. osobno, svjedok je iskazao: da nije čuo da je Mato rekao da će tu kuću kupiti "malom" Mati.

8.6. Iz iskaza svjedoka Miroslava Nedića, nesrodnog, nije u zavadi, proizlazi da poznaje sve stranke ovog postupka, osim tužene ad. 2., te ih je upoznao u Sabunikama, prije nekih 20-ak godina, jer su on i supruga tamo imali kuću u koju su dolazili svako ljetno na odmor, a isto tako odmah u susjedstvu i Mato i Ljuba Prgić. Tako, da su on i supruga dogovorili sa Matom i Ljubom Prgić da bi prodali tu svoju kuću u Sabunikama, te su sve pregovore oko toga vodili s njima. Naime, to je bilo ljetno prije 4 ili 5 godina, te su se dogovorili da će otići do odvjetnika, a to je bio upravo ovaj nazočni punomoćnik Josip, te su tamo potpisali Ugovor o kupoprodaji. Tada kada su došli na potpis Ugovora, on i supruga su vidjeli kako je Ugovor sastavljen na Matu Prgića mlađeg, te je njima bilo potpuno svejedno s kim zaključuju Ugovor, glavno je bilo da dobiju ugovorenu kupoprodajnu cijenu. Nije pitao kako to sad da se kao kupac navodi Mato mlađi, ali se sjeća da su mu Mato i Ljuba rekli tada kako bi oni to kasnije prenijeli na njega, što je meni bilo sasvim svejedno. Dogovor sa Matom i Ljubom je bio, a pošto je bilo ljetno, da oni po povratku u Njemačku, sa svog računa tamo uplate novce na njihov račun u Njemačku, a što su i učinili, odnosno nakon nekih 2 mjeseca, Mato Prgić stariji isplatio im je ugovorenu kupoprodajnu cijenu, u visini od 110.000,00 EUR. Nakon te kupoprodaje i tog ljeta, supruga i on su iselili iz ove kuće, koju su prodali Mati i Ljubi, te su upravo njima predali ključeve te kuće. Nakon toga, on i supruga više ne dolaze u Sabunike, te on ne zna da li su se i tko se upisao na ovu kuću. Misli da je Mati i Ljubi Prgić, ovdje nazočni Mato Prgić mlađi neka familija, misli od brata sin, zaista ne zna. Da je Mato Prgić mlađi ponekad, dok je bio mlađi, ljetno boravio kod Mate i Ljube, očito dok su bili školski praznici. Ne može iskazati ništa o njihovim međusobnim odnosima. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da je inicijalni kontakt za kupnju ove nekretnine, bio od Mate i Ljube Prgić, te je on s njima sve pregovarao; da obzirom da su supruga i on to ljetno susjedima govorili kako bi možda prodali kuću, Mato i Ljuba su bili prvi koji su im se obratili i rekli da žele kupiti kuću; da misli da su se sastali 2-3 puta to ljetno, u tjedan dana i odmah su se dogovorili, pošto je on imao povjerenja u njih, poznaje ih, te su se lako dogovorili, tko bi inače dao da se zaključi Ugovor, pa da novac dobije za 2 mjeseca, zaista je imao povjerenja u te ljude; da je Mato Prgić mlađi bio je nazočan u svim razgovorima o kupoprodaji, no s njim nije pregovarao ništa; da je Mato Prgić mlađi bio nazočan gotovo svaki put kad su on i supruga razgovarali s Matom i Ljubom u njihovoj kući, a kada su išli kod odvjetnika, misli da je Mato Prgić mlađi vozio Matu i Ljubu jer su oni stariji ljudi. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedok je iskazao: da nitko osim njih nije bio prisutan prilikom pregovora i razgledavanja kuće; da su kod odvjetnika išli on, supruga, Mato i Ljuba Prgić, te Mato Prgić mlađi; da je imao namjeru prodati kuću; da od kada je prodao kuću nije u Sabunikama, dođe ljetno u RH, ali negdje drugdje, nije u Sabunikama; da se zadnji

put čuo s Matom i Ljubom Prgić, prije ovog ročišta, misli da je bio ponedjeljak, prije tri dana, te da su htjeli provjeriti hoće li on i supruga doći na ročište iz Njemačke, i treba li im organizirati kakav prijevoz.

8.7. Svjedokinja Mirjana Nedić, nesrodna, nije u zavadi, iskazala je da poznaje sve stranke ovog postupka, osim tužene ad. 2., te da može reći kako smo ona i suprug imali kuću u Sabunikama, pa su tako poznavali Matu i Ljubu Prgić, koji su tamo također imali kuću, međutim, prodali su je, te su ih uvijek viđali kada bi oni boravili u svojoj kući ljeti, a da su Mato i Ljuba Prgić bili u toj kući čitavo ljeto, te koliko se sjeća u par navrata je vidjela i Matu Prgića mlađeg, dok je još bio manji, da je boravio s njima u toj kući. Nadalje, ona i suprug nisu objavili nigdje da prodaju ovu kuću, već su tako pričali u mjestu, pa su nas jedan dan kontaktirali, odnosno došli su kod njih Mato i Ljuba Prgić, te je s njima bio i Mato Prgić mlađi, te su im rekli kako bi oni kupili njihovu kuću, kako imaju novce, te kako oni žele kupiti. Sve pregovore i dogovore oko kupoprodaje, vodili su ona i njen suprug, u biti više njen suprug sa Matom starijim i Ljubom. Za vrijeme tih dogovora nije bilo nikakvih riječi o tome da Mato i Ljuba kupuju kuću za nekog, već su govorili da kupuju sebi kuću. Nakon što su sve dogovorili, otišli su kod odvjetnika, koji je sastavio Ugovor o kupoprodaji, te su im tada Mato i Ljuba rekli kako će kao kupac biti označen Mato Prgić mlađi, jer bi se to odmah prenijelo na njega. Oni da nisu ulazili u ikakve razloge zašto, već su Ugovor potpisali, ona, njen suprug i nazočni Mato Prgić mlađi. Čitava ugovorena kupoprodajna cijena od 115.000,00 EUR, isplaćena je u roku koji je naznačen u Ugovoru, a što je bilo 15.11. te godine, te im je ista, obzirom suprug i ona imaju zajednički račun, na njihov račun uplaćeno od strane Mate i Ljube Prgić, ne zna da li oni imaju zajednički račun, ili je netko od njih uplatio pojedinačno. Kada su ona i suprug prodali tu kuću, odmah su iselili iz nje, te su ključeve osobno predali Ljubi Prgić i nikom drugom. Od prodaje ona i suprug da više nikada nisu bili u Sabunikama. Ne zna u kakvom su srodstvu Mato i Ljuba Prgić sa Matom Prgićem mlađim, te nema nikakvih saznanja o njihovim obiteljskim i međusobnim odnosima, nisu bili baš toliko bliski. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedokinja je iskazala: da su se sa Matom Prgićem starijim i Ljubom dogovorili oko kupoprodajne cijene; da su se također s njima dogovorili oko načina isplate; da je Mato Prgić mlađi bio nazočan, no nikad s njim nisu pregovarali o predmetnoj kupoprodaji; da kada su postigli dogovor, odnosno na dan kada su potpisali kupoprodajni Ugovor, primili su kaparu u iznosu od 10.000,00 EUR, na ruke, i to od Ljube i Mate Prgića starijeg; da je ona samo na mali papir zapisala da su to primili i da će ostatak biti isplaćen do 15.11., pa su se na tom papiru potpisali ona, njen suprug, teta Ljubica i Mato Prgić stariji, dok Mato Prgić mlađi nije potpisao taj papir. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedokinja je iskazala: da su prisutni prilikom pregovora i razgledavanja kuće, bili ona, njen suprug, Ljuba, Mate Prgić stariji i Mate Prgić mlađi, te nitko drugog nije bilo; da je Mato Prgić mlađi bio prisutan kad su primili kaparu, u stanu od Ljube i Mate Prgića starijeg, u Zatonu; kod odvjetnika kad su potpisivali Ugovor, da su bili isto prisutni njih petero koje je ranije navela; da ne zna kakav su međusobni dogovor imali, ali Ugovor je kod odvjetnika sastavljen na način da je kao kupac označen Mato Prgić mlađi, te je on i potpisao Ugovor; da je imala namjeru prodati kuću; da nije željela sklopiti neki drugi pravni posao; da sa Matom i Ljubom Prgić ona nema apsolutno nikakav kontakt, oni su komunicirali s njezinim suprugom, te misli da su ga zvali da ga pitaju da li će biti svjedoci u ovom postupku, zaista ne zna kada su se zadnji put oni čuli; da su ukupno dobili za kuću, kaparu u iznosu od 10.000,00 EUR, te na ime kupoprodajne cijene još 115.000,00 EUR, tako da su sveukupno za kuću primili 125.000,00 EUR; da je u kupoprodajnom Ugovoru za cijenu, naveden iznos od 100.000,00 EUR, a taj iznos se odnosio na objekat, dok je

dogovoreno da će se isplatiti još 25.000,00 EUR za inventar koji se nalazi u kući; kad su se iselili iz kuće, da su uzeli jedan dio inventara, a jedan dio nisu; da su im za 25.000,00 EUR prodali cijeli inventar koji je ostao u kući, sav namještaj, svi aparati, kuhinja, sanitarije, a oni su sa sobom uzeli samo male stvari, poput posteljine, trampolina i drugih sitnih stvari, naime, htjeli su uzeti sa sobom i stolice koje su bile vrtni namještaj, no bio je dogovor sa Matom i Ljubom da će oni to prevesti njenom svezru i svezru u Gradišće, no iz nekog razloga nisu uspjeli, pa slijedeće ljeto kad su htjeli to uzeti su mogli, jer im je rečeno da je bačeno, a to nam je rekla Ljubica Prgić; da je njen muž komunicirao s njima, rekao im je da nisu održali svoju riječ, no nisu se posvađali. Na naknadan upit punomoćnika tužitelja, svjedokinja je iskazala: da je ovo o čemu je iskazala oko inventara bilo poslije zaključenja Ugovora; da su o tome što će uzeti ili ne od inventara, dogovarali sa Matom i Ljubom Prgić.

8.8. Iz iskaza svjedoka Ive Nedića, nesrodnog, nije u zavadi, proizlazi da poznaje sve stranke ovog postupka, dok tuženu ad. 2. najmanje. Naime, on da sa Dragom Prgićem, ocem Mate, radi već 30 godina u istoj firmi, tako da poznaje njegovog sina, dok je Ljubu i Matu Prgić upoznao preko Drage, jer je Mato Dragin stric. Da ga je Drago, otac nazočnog Mate, zamolio da odradi neke keramičarske poslove u kući u Sabunikama. To je bilo prije nekih 5 godina, te je ovdje nazočni Mato još bio mlt., no on mu je pokazao da ima kupoprodajni Ugovor, te da je to njegova kuća. Naime, da mu je rekao da mu je stric Mato Prgić kupio ovu kuću, te koliko je on imao dojam i kontakta s njima, uvijek je bilo rečeno da sve što Mato i Ljuba Prgić imaju, da bi oni sve to ostavili Mati. Tako, da može reći da su Drago, Mato mlađi i on došli u Sabunike, oni su imali ključeve, te tom prilikom nisu bili nazočni Mato stariji i Ljuba. Da nije pregovarao niti dogovarao poslove u ovoj kući nikada sa starim Matom i Ljubom. Da je kuća bila zaista u lošem stanju, odnosno, spremna za renovaciju, te je on u istoj bio samo taj jedanput, a boravio je u njoj 7-8 dana, dok nije postavio svih otprilike ukupno 80 m² pločica i to u prizemlju u dvije kupaonice, u dnevnoj sobi, kuhinji, hodniku, te isto i na katu, dakle u hodniku, kuhinji i dnevnom boravku, te kupaonici. Da taj prvi dan kada su njih trojica došli, da su do njih došli Ljuba i Mato Prgić, te da su sjedili na terasi i razgovarali, a nakon toga, mislim da je bio 3. ili 4. dan oni da su otišli kod njih u njihov stan u Zaton, kako bi se otuširali, te pojeli. Tom prilikom da nije bilo nikakvih svađa, dapače, upravo suprotno, niti su oni pitali zašto oni to renoviraju. Da mu je po povratku kući u BiH, Drago na ruke dao 1.500,00 KM, što je bila prijateljska cijena. Kada ga se pita, iskazuje da mu Ljuba i Mato nisu ništa platili. Nakon toga, sve do ovog ročišta, nije bio u Sabunikama. Da je on Matu i Ljubu viđao u BiH, u Donjoj Mahali, gdje oni imaju kuću, te je oduvijek imao dojam, a po tome što bi oni govorili, da se hvale kako bi to u Sabunikama ostavili Mati, a čak prilikom onog posjeta tužiranja i ručka u njihov stan u Zatonu, rekli su mu kako bi nakon njihove smrti, taj stan ostavili Ivanu, bratu ovdje nazočnog Mate. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da je imao dojam, kada su Mato i Ljuba došli u Sabunike, a kada je on bio tamo, da je njima drago što radite u kući, nisu se ništa bunili; da su obišli radove, pogledali su samo dnevni boravak u prizemlju, jer je Mato Prgić stariji tada već bio sa štapom, slabije pokretan, a oni su tek to prvo popodne počeli s radovima, a oni su došli u predvečerje, tako da puno radova nije ni obavljeno, dok se na kat sigurno nisu penjali, možda je Ljuba otišla, no on to nije vidio; da on nije kupovao materijal, odnosno pločice, već da su pločice bile tamo kada je on došao; da mu je Mato mlađi pokazao Ugovor kad su sjeli u auto za ići u RH, on je bio još "klinac", htio mu se vjerojatno pohvaliti da ima nekretninu. Na poseban upit tuženika ad. 1. osobno, svjedok je iskazao: da za odnos između njega i Mate i Ljube Prgić, može reći da je sve bilo ok, poput roditeljskog odnosa, ma

obostrano, toliko da on danas ne može vjerovati da je došlo do toga da su oni na Sudu; da je Mato mlađi odlučivao o tome gdje idu koje pločice.

8.9. Svjedok Ivan Prgić, brat tuženika ad. 1., nećak tužene ad. 2., tužitelji ad. 1. i ad. 2. su stric i strina njegovog oca, u zavadi sa tužiteljima, iskazao je da je on od malena ljetne praznike znao provoditi u staroj kući strica i strine u Sabunikama, kako ih on zove, iako su oni stric i strina njegovog oca, te su on i brat Mato provodili ljeta sa njima, iako je brat ostajao čitavo ljeto, jer je on Matu i Ljubu služio, a on je ipak volio ići kući, pa ne bi boravio tamo cijelo ljeto. Stric i strina prodali su tu staru kuću te su kupili stan u Zatonu, pa da može reći da je ljeto prije 5 godina, ljetovao u Sabunikama kod svog prijatelja, pa da ga je zvala strina Ljuba da obiđe kuću, odnosno da idu u razgledavanje kuće koja se prodaje. Tom prilikom bili su nazočni on, njegov brat Mato i strina Ljuba, te je tamo bila bivša vlasnica, koju su zvali Mira sa malom kćeri. Nakon što smo pogledali, otišli su u stan u Zatonu, te je on tada pitao Matu i Ljubu kako i zašto oni kupuju tu nekretninu, te su mu rekli da je žele kupiti njegovom bratu Mati, jer je on to zaslužio, jer ih je služio sve te godine. Tada je stric Mato rekao da kada oni ostare još više, te ne budu mogli dolaziti u stan u Zatonu, da žele da taj stan pripadne njemu, na što je zašutio. Kada ga se pita, iskazuje da su mu nedugo nakon toga Mato i Ljuba rekli da su kupili ovu kuću njegovom bratu, te on nije bio nazočan potpisivanju Ugovora, niti dogovorima oko te kuće s prodavateljima. Da mu je brat pokazao kupoprodajni Ugovor. Da to ljeto kada je kupljena kuća, on više nije bio tamo, osim taj jedanput kad je bio sa strinom Ljubom, te je u tom trenutku kuća bila u prilično lošem stanju, trebala joj je unutarnja renovacija, kao i uređenje dvorišta, te zna da je njegov brat Mato to ljeto ostao do kraja, a boravio je u stanu u Zatonu kod Mate i Ljube. Ne može iskazati o tome koji su radovi točno obavljeni na ovoj kući, no zna da su brat Mato i otac kroz tu prvu jesen i slijedeće proljeće izvršili čitavu renovaciju, a da li je trajalo još i kroz ljeto zaista ne zna. Koliko on zna sve radove da je isfinancirao njegov brat Mato. Da su problemi nastali otprilike 2 godine nakon kupnje ove kuće i to sve jer je izbio spor oko kuće u BiH sa njihovim roditeljima i Matom i Ljubom, pa je tek onda nastao spor oko ove kuće u Sabunikama. Tako, da je ljeto nakon kupnje kuće, on bio kod brata, a dok je sve bilo još uvijek u redu, te nikakvih sporova još nije bilo, te je vidio sve obavljene radove. Vršena je renovacija pločica, kupaonica, sav novi namještaj je stavljen, kuhinja, odnosno sve je mijenjano, te je dvorište uređeno, nova ograda, opločni itd. Da od kad je naveo da je došlo do spora, da njegova obitelj više nije dobra s Matom i Ljubom, odnosno ne razgovaraju. Na poseban upit tuženika ad. 1. osobno: da je Mato cijeli školski ljetni raspust provodio sa Matom i Ljubom, te je još provodio vrijeme i preko zime, vozio ih je u Njemačku, a dok je bio mali čitavo ljeto je bio sa njima, čak su roditelji znali raditi punomoć, kako bi uredno prešli granicu. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da u vrijeme renovacije kuće njegov brat nije bio zaposlen u nikakvoj firmi, ali su se kod kuće bavili poljoprivredom, obiteljski, te je tu imao primanja koja bi podijelili među sobom; da ne može odrediti koliko bi to bilo otprilike mjesečno; da zaista ne zna odakle bratu novci za renovaciju kuće, jer se nikad nije miješao u bratove financije; da mu brat nikad nije govorio o svojim financijama; da mu je brat pričao da on financira renovaciju kuće; da on nije bio nazočan nikakvom njegovom plaćanju.

8.10. Zaključno, iz iskaza svjedoka Blaža Markovića, nesrodnog, nije u zavadi, proizlazi da kada je 1984. kupio teren u Sabunikama, da je upoznao Matu i Ljubu Prgić koji su tamo već imali objekt te da su se uvijek družili za vrijeme godišnjih odmora kad bi došli iz Bosne, a oni iz Njemačke. Tako zna da je Mato to u jednom trenutku prodao,

unazad par godina, ne može odrediti točno kada, te zna da je nakon toga kupio nešto u Zatonu i ponovno i jedan objekt u Sabunikama, za koji je čuo da je sporan. Koliko on zna, a Mato mu je rekao da je kupio to da ima veće dvorište, da ima više prostora, a o tome je s njim pričao prošle godine. Također da je on vidio da se unutrašnji prostor te kuće uređuje, a da je tada vidio i Matu mlađeg i Ljubu, a kako je prolazio jer je bio u šetnji, da je uočio bijeli kombi, te je čovjeku iz tog kombija Ljuba nešto plaćala, a Mato mlađi radio je u dvorištu, to je jedino što je vidio, jer je samo prolazio. On da zaista ne zna što se između njih događalo, da je Mato uvijek hvalio Matu mlađeg, uvijek su se dobro slagali, znao je da su u krvnom srodstvu te ih je uvijek kad bi ih viđao zajedno sve bilo u redu. On da nikad nije pitao Matu i Ljubu, a niti su oni sami od sebe spomenuli da bi ovu kuću kupili Mati mlađem. Da je u Sabunikama ove 2026. bio za Uskrs, te nije sreo nikoga od stranaka, a prošlo ljeto da je vidio Matu mlađeg kako je oko kuće i na terasi pa pretpostavlja da je boravio tamo, dok nije vidio Matu i Ljubu tamo. Na poseban upit punomoćnice tuženika, svjedok je iskazao: da Matu mlađega poznaje još kao malog dječaka, naime oni su u Bosni gdje žive udaljeni možda 1 km, te mu poznaje i majku i oca; da je u spornoj kući u Sabunikama bio davno, prije nego što je ovo postalo od Mate, ne zna kojeg, niti ga interesira, naime zato što je jedan njegov rođak razgledavao ovu kuću, koja je dugo bila na prodaju, pa je bio unutra, no nikad više; da on nije pomagao ništa oko uređenja sporne kuće, da je vidio samo kada je prolazio izbačene stvari u dvorištu, poput starog namještaja, kupatila, te mu je čak Mato mlađi, jer ga je našao u dvorištu, a stranke su tada bile dobre, dao umivaonik; da zna da je odnos između Mate mlađeg i Mate i Ljube dio dobar, slagali su se, nije bilo nikakvih trzavica; da je preko priča čuo da je izbio spor i svađa, ne on osobno, a do tad da je bilo sve u redu.

9. Tužitelj ad. 1. u svom stranačkom iskazu naveo je da je imao teški moždani udar, te je odlučio prodati kuću koju je imao u Sabunikama, jer ima stepenište i u podrum i na kat, a on se teško kretao, te je imala vrlo malo dvorište jer je bila dvojna kuća. Tako da se odlučio za kupnju predmetne kuće, koja je sada sporna, te je istu kupio 2020. od jednog čovjeka koji je također radio u Njemačkoj. Da može reći da on je namjeravao dati i ovako i onako ovu kuću Mati jer je uvijek prije brinuo, služio im, vozio ih i apsolutno sve dugi niz godina bilo je između njih sve u redu. Njegova namjera da je bila takva jer je znao da je on ili u Njemačkoj ili u Bosni, te da će Mato voditi brigu o toj kući, plaćati režije i održavati je, pa je odlučio da prilikom kupnje istu odmah prepíše na Matu, a ne da ga naslijedi. Tako, da je on sa svog računa u Njemačkoj platio na račun tog čovjeka svu kupoprodajnu cijenu, mislim da je bilo 125 ili 115 tisuća eura, ne može točno sada odrediti jer je bilo nešto kapare. Tako da je dogovorio s Matom, odnosno on mu je obećao da će ga nastaviti služiti kako je bilo i ranije pa da on odmah kuću prepíše na njega. Po kupnji kuće, da je sa svojim novcima sve uredio, mijenjale su se kupaonice, vrata, štokovi, podovi te kompletan namještaj, a sve svojim novcima, nije Mato tad ni radio, a ne radi ni danas. Tako, kad su to uredili, da je Mato tri godine iznajmljivao turistima ovu kuću, te je novce zadržao, on da je radio u Njemačkoj i ne treba mu novaca. Nakon toga, samo odjednom, da je Mato pogazio što su se dogovorili, te je prestao razgovarati s njima, morali su se on i žena vratiti sami autom u Njemačku, te je on sam vozio jednom rukom 1200 kilometara, jer mu druga ruka ne funkcionira nakon moždanog. Kada ga se pita iskazuje da niti on ni supruga nemaju nikakvog pristupa više kući, tamo od 2023., kada je za njega postalo sve gotovo jer da tada Mato nije htio odvesti u Njemačku. Na poseban upit zamjenice svog punomoćnika, tužitelj ad. 1. je iskazao: da mu Mato nije rekao zašto ih nije htio odvesti u Njemačku; da nakon toga nisu išli u kuću u Sabunikama, jer nemaju ključ; da ni do tada nije imao ključeve,

da su ključevi bili kod Mate, ali dok su uređivali, da je on tamo i bio; da nije o tome popričao s Matinim roditeljima, već da su oni njima poručili po njegovoj sestri, a koja ih je zvala da je on pao, da mu poruče da oni njega više neće služiti. Na poseban upit punomoćnice tuženika, tužitelj ad. 1. je iskazao: da ga Mate tuži u Bosni, u Orašju, te da je tužio njegovu ženu da mu prijeti smrću; da je Mato bio prema njemu kada je imao moždani udar dobar, služio ih je gdje je trebalo, obavljao što je trebalo, vozio ih u Zagreb, na more, u Njemačku; da dok su bili dobri da Mato nikad nije bio bezobrazan prema njima, sve dok nije pogazio sve i prestao pričati s njima, a sad ih tuži i provocira; da je danas prije nego je počelo ročište Mato bio malo podalje, te nije dobro čuo, da je rekao možda dobar dan ili dobro jutro, okrenuo je glavu na stranu; da je zadnji put bio u kuću u Sabunikama 2020. kada ju je kupio i uređivao, no nakon misli da nije, živio je tad u Njemačkoj, a kad bi došao na odmor ljeti, boravio bi u stanu u Zatonu koji si je nakon toga kupio; da u ljeto 2023. nije promijenio bravu na spornoj kući; da njega za sporno mijenjanje brava nisu kontaktirali policijski službenici; da u vrijeme kada se sklapao Ugovor vezano za spornu kuću, nije imao dojam da prodavatelji ne žele prodati tu kuću, upravo suprotno, Nedići su htjeli prodati kuću i to upravo njemu, jer su imali povjerenje u njega; da ne može reći kako bi se zvao pravni odnos između Mate mlađeg i Nedića; da nikada od Mate nije tražio da poduzme bilo kakve nezakonite radnje; da su laži od Mate da ga je on tražio da se odrekne svojih roditelja za imovinu; da nikad prije nego što je kupio ovu kuću nije boravio u njoj, jer se prije uređenja nije moglo boraviti. Na zaseban upit tuženika ad. 1. osobno da li je on nakon što je sve eskaliralo u Bosni dolazio pet puta do njih da se pomire, tužitelj ad. 1. nije želio odgovoriti.

9.1. Tužiteljica ad. 2. u svom stranačkom iskazu, navela je kako je slušala čitav iskaz svog supruga, tužitelja ad. 1., te se u cijelosti pridružila svim njegovim navodima, potvrdila iste kao istinite, te iskazala kako nema ništa za nadodati. Na poseban upit punomoćnice tuženika, tužiteljica ad. 2. je iskazala: da je zadnji put u spornoj kući bila kad ju je obila, te da je ona ta koja je promijenila brave, a to je bilo ljeto 2023. oko ove tužbe, jer više nije mogla pristupiti, a u kući je imala i svojih stvari te je obila bravu i promijenila je, stavila novu bravu, a nakon toga da je Mato došao i promijenio tu njenu bravu, te da ona opet više nema ključeve od tada; da je policijski službenici nisu kontaktirali vezano za promjenu brave, samo za pištolj da su je kontaktirali; da je Mato s njima bio od svog ranog djetinjstva, da je on bio dijete za poželjeti, njoj kao da ga je ona rodila, zaista nema što ružno reći, a kasnije da se to sve zakompliciralo zbog njegovih roditelja i svađe oko kuće u Bosni, te da je ona jako gnjevna na njegove roditelje, a na njega nije bila sve dok je nije tužio da mu je prijetila smrću, a to nije tako bilo; da su se pokušali pomiriti s Matom dva puta, no da njegovi roditelji to nisu dopuštali; da ona nije tražila da se Mato odrekne svojih roditelja, da se kune se svim.

9.2. U svom stranačkom iskazu, tuženik ad. 1. je iskazao da ostaje kod odgovora na tužbu i svega navedenog tijekom ovog postupka. Naime, želi reći da od kad pamti svako ljeto od svog rođendana dakle prije nego što škola završava pa do dva tjedna prije škole, da je on ljetovao sa Matom i Ljubom u njihovoj staroj kući u Sabunikama, i zaista potvrđuje da su bili u jako dobrim odnosima njih troje. Nadalje, da su oni tu staru kuću prodali negdje malo prije 2010. te su odmah potom boravili upravo u ovoj kući kod Mirjane i Miroslava Nedića, no kako je unutra bilo strašno loše stanje oni da su prenijeli sve stvari, jer je Ljubi pozlilo te su zaključili da je od neke bakterije unutra, pa su prenijeli stvari kod njihovih kumova također u Sabunikama, gdje su boravili tri ljeta za redom. Nakon, da su Mato i Ljuba kupili stan u Zatonu. Naime, da je u jednom trenutku došlo do razgovora kako oni njemu žele kupiti kuću u Sabunikama, jer je tamo

od treće godine života, jer su bili u takvim odnosima, odnosno odnosi su bili takvi da je on pokazao bilo koju kuću u Sabunikama, da bi mu je oni kupili. Tako, da je Mato kontaktirao 2019. Mirjanu i Miroslava Nedića, te su oni razgovarali o tome da li bi kuća bila na prodaju, pa su u proljeće 2020. i obišli istu. Tako, na ljeto 2020. kada su Mirjana i Miroslav došli, bili su nazočni on, Mato i Ljuba te oni, na terasi u Sabunikama u ovoj spornoj kući, te su se svi zajedno dogovarali o prodaji i cijeni, te je jasno rečeno da Mato i Ljuba kupuju ovu kuću njemu. Sutradan su otišli u Zadar, Mirjana, Miroslav, Ljuba i on, on je vozio, te su stali u Narodne novine, da kupe obrazac kupoprodajnog ugovora, no kad je shvatio da ne znaju brojeve čestica, predložio je da zovu prodavatelje stana u Zatonu, Bencetiće, pa da oni preporuče odvjetnika koji je i njima radio ugovore. Tako, došli su do odvjetnika Bašića, koji je Ugovor i sastavio, apsolutno je sve bilo jasno tko je prodavatelj, a tko kupac, osobne iskaznice dali su Mirjana, Miroslav i on, te je ugovorena kupoprodajna cijena, te su Mirjana i Miroslav znali da će Mato njima uplatiti novce i da ovu kuću on kupuje njemu. Kada ga se pita, iskazuje da on naknadno s Matom i Ljubom nije zaključivao apsolutno nikakve ugovore, niti je od kupoprodaje, pa do ove tužbe, bilo ikakvih razgovora ili zahtjeva od njih da on njima vrati novce. Kada ga se pita, iskazuje da su Mirjana i Miroslav ostali još tjedan dana, te su nakon došli Mato, Ljuba i on, te je dogovoreno da će se odmah krenuti s renovacijom koja je trajala tog ljeta, jesen i proljeće 2021. Na početku radove da je financirao njegov otac, a nakon toga on, a kada ga se pita iskazuje da su Mato i Ljuba financirali zid oko kuće, no ništa drugo unutra. Vezano za tetu Katu, iskazuje da mu je ona prije kupnje ove kuće posudila novce za svoju RPG kao što je u Hrvatskoj OPG, te je dio novca utrošio u posao, naime bavi se uzgojem divljih fazana, sada imam 1000 jedinki, a dio novca je utrošio na adaptaciju, pa je njoj želio osigurati sigurnost da će joj vratiti te novce, pa da joj je dao da se upiše na kuću kao osiguranje. Na poseban upit punomoćnice tužitelja, tuženik ad. 1. je iskazao: da je imao 21. godinu kada se predmetna kuća kupila; da je tada živio dva mjeseca sa Ljubom i Matom, a ostatak godine sa svojim roditeljima; da je tada studirao; da je za renovaciju i porez za predmetnu kuću utrošio ukupno 34.000,00 EUR, koji novac je posuđivao od tete Kate, kad god mu je što trebalo da nije bio problem, prilagao joj je račune, pa i kad je došao porez od 22.500,00 kuna isto da je nju pitao; da njegovi roditelji nisu znali da posuđuje novce od tete Kate, sve dok nije došlo do spora u Bosni; da teta Kata živi u Donjoj Mahali, preko puta žive, te da svaki put kad bi on išao na more da bi mu davala gotovinu, te je istu prenosio preko granice; da je samo jedan put iznos bio veći od dopuštenog, dakle nosio je preko granice oko 15.000,00 EUR, no većinom da su bili manji iznosi; da mu je iznos od 85.000,00 EUR dan, da nije sve potrošeno, te je u Ugovoru taj iznos i naveden.

9.3. Zaključno, tužena ad. 2. u svom stranačkom iskazu navela je da ostajem kod odgovora na tužbu, svega iznesenog u istom, te da je slušala iskaz tuženika ad. 1., kojem se u cijelosti pridružuje u odnosu na navode koji se tiču nje i da nema što nadodati. Na poseban upit svoje punomoćnice, tužena ad. 2. je iskazala: da se odlučila davati novac Mati, jer on sa njom živi čitav život, odnosno odrastao je uz nju, te su kuća preko kuće, te je kao jedan mlad čovjek u današnje doba pun kvaliteta, jako je vrijedan i poduzetan, a ona je bez svoje djece, a novce je imala kako zarađenog tako i naslijeđenog od roditelja, pa je vjerovala u njegove ideje i vraćanje, a sve i da joj ne vrati zna da je on ne bi ostavio na cesti. Na poseban punomoćnice tužitelja, tužena ad. 2. je iskazala: da naravno da je poznavala Ljubu i Matu u vrijeme kada se kupovala kuća; da je u odličnim odnosima s roditeljima Mate mlađeg; da nije imala potrebu da kaže Matinim roditeljima da mu daje i po 15.000,00 EUR gotovine, iako je Mato u

vrijeme kupnje kuće, 2020., imao 20 godina, jer mu beskrajno vjeruje; da je od 2023. znala za njihove međusobne sukobe, odnosno sukobe tužitelja, Mate i njegovih roditelja.

10. Slijedom svega navedenog, a u odnosu na glavni tužbeni zahtjev, te tvrdnje tužitelja ad. 1. i ad. 2. kako su oni stvarni vlasnici nekretnine oznake kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, te da je tuženik ad. 1. samo formalno upisan kao vlasnik iste, jer da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. sklopljen između tuženika, kao kupca i Miroslava i Mirjane Nedić, kao prodavatelja, fiktivni, prividni ugovor, jer da je tužitelj ad. 1. uplatio iznos kupovnine i ostalih troškova, prvenstveno se ističe kako je odredbom čl. 114. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 – dalje ZV), propisano da se vlasništvo može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona. Također, odredbom čl. 115. ZV propisano je da na temelju valjanog pravnog posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva, prelazi vlasništvo s dotadašnjeg vlasnika na stjecatelja.

10.1. Nadalje, odredbom čl. 285. Zakona o obveznim odnosima (Nar. Nov. broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 – dalje ZOO), propisano je da prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama, ali ako prividan ugovor prikriva neki drugi ugovor, taj drugi vrijedi ako je udovoljeno pretpostavkama za njegovu pravnu valjanost. Tako, iz navedenog proizlazi da je prividan ugovor, ugovor koji nije sklopljen stvarnom suglasnošću volja ugovornih strana, nego je nastao njihovom svjesnom suglasnošću da se stvori lažni dojam o sklapanju ugovora, odnosno privid (fikcija) o ugovoru, bez stvarne namjere da se ugovor sklopi (apsolutna simulacija). Ugovorne strane znaju da ni jedna od njih ne želi stvarno sklopiti ugovor, već samo žele stvoriti privid ugovora radi određenog dopuštenog imovinskog ili drugog probitka. Prividan ugovor nema pravnih učinaka među ugovornim stranama, odnosno smatra se da takav ugovor nije ni nastao i ne obvezuje ugovorne strane. Posljedica prividnog ugovora nije ništetnost u pravnom smislu, već pravna nepostojanost ugovora među ugovornim stranama, te se stoga prividni ugovor ne može poništiti, raskinuti niti pobijati, već se može samo utvrditi njegova ništetnost.

11. Slijedom navedenih zakonskih odredbi, te obzirom na ranije navedeno utvrđenje da tužitelji ad. 1. i ad. 2. nisu stranke predmetnog Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020., ističe se kako samo ugovorne strane mogu isticati da prividan ugovor nema učinka među njima, dok treće savjesne osobe ne mogu koristiti tu okolnost za osporavanje svojih prava stečenih na temelju takvog ugovora (tako i Ustavni sud RH broj: U-III/2697/2021). Također, se ističe kako je prividan ugovor simulirani ugovor bez stvarne volje za sklapanjem, te nema učinka među ugovornim stranama, pa da iz iskaza saslušanih svjedoka Miroslava i Mirjane Nedić, prodavatelja i stranaka predmetnog Ugovora o kupoprodaji, jasno proizlazi kako su imali namjeru prodati predmetnu nekretninu oznake kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, namjeru zaključiti predmetni ugovor o kupoprodaji, kao i svijest o tome da kao druga stranka ugovora, kao kupac, sudjeluje ovdje tuženik ad. 1., te da „je njima bilo potpuno svejedno s kim zaključuju Ugovor, glavno je bilo da dobiju ugovorenu kupoprodajnu cijenu“, iz čega jasno proizlazi kako je predmetni Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. sklopljen suglasnošću volje stranaka da se taj ugovor izvrši, pa da isti nije prividan, već

da proizvodi pravne učinke među ugovornim stranama jer je on pravno postojeći pravni posao odnosno egzistira.

11.1. Također, nesporna činjenica da je tužitelj ad. 1. izvršio uplatu kupoprodajne cijene temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine zaključenog između Mirjane i Miroslava Nedić i tuženika ad. 1., ne znači da je tužitelj ad. 1. vlasnik predmetne nekretnine. Naime, odredbom čl. 119. ZV propisano je da se vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjeg vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijeđe na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije. Slijedom navedenog proizlazi kako se pravo vlasništva nekretnine stječe upisom u zemljišne knjige, a ne isplatom kupoprodajne cijene, odnosno osiguranjem novčanih sredstava ne stječe se vlasništvo na nekretnini na temelju pravnog posla, već je u smislu navedene zakonske odredbe potrebno da dođe do upisa u zemljišnu knjigu.

12. Nadalje, a obzirom da posljedično traženju utvrđenja da bi temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. tužitelji ad. 1. i ad. 2. bili vlasnici kat. čest. 6513 k.o. Privlaka, isti zahtijevaju predaju u posjed od strane tuženika ad. 1., ističe se da je odredbom čl. 161. st. 1. ZV, propisano da vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar da mu ona preda svoj posjed te stvari. Tako, da bi u postupku pred sudom ili drugim nadležnim tijelom ostvario svoje pravo da od osobe koje posjeduje njegovu stvar zahtjeva da mu ona preda svoj posjed te stvari, vlasnik mora dokazati da je stvar koju zahtjeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu, sve u skladu s odredbom čl. 162. st. 1. i 2. ZV. Slijedom navedenog, a obzirom da tužitelji nisu dokazali vlasništvo predmetne nekretnine, te da time nisu dokazali sve pretpostavke propisane navedenom odredbom čl. 162. ZV, dok je s druge strane ovaj Sud našao osnovanim materijalnopравни prigovor tuženika koji zahtjev tužitelja negira, da isti nisu vlasnici predmetne nekretnine, to tužiteljima nije mogla biti pružena zaštita temeljem odredbe čl. 161. ZV, slijedom čega ovaj Sud nije niti taj dio glavnog tužbenog zahtjeva našao osnovanim.

13. Zaključno, u odnosu na dio glavnog tužbenog zahtjeva kojim tužitelji ad. 1. i ad. 2. traže da se naloži brisanje uknjižbe založnog prava na predmetnoj nekretnini na temelju Ugovora o zajmu solemiziranog kod Javnog bilježnika Vere Marčine iz Zadra pod brojem OV-6230/2023 dana 9. svibnja 2023. zaprimljeno 29. svibnja 2023. pod brojem Z-16683/2023, koji je zaključen između tužene ad. 2., kao založnog vjerovnika-zajmodavca, s jedne strane i tuženika ad. 1., kao založnog dužnika-zajmoprimca, s druge strane, ističe se kako je osnovan istaknuti prigovor tuženika da tužitelji nisu aktivno legitimirani za podnošenje tužbe za brisanje upisanog založnog prava. Naime, odredbom članka 150. Zakona o zemljišnim knjigama (Nar. Nov. broj 63/19 – dalje ZZK), propisano je da je nositelj knjižnog prava koje je povrijeđeno uknjižbom ovlašten zahtijevati brisanje svake uknjižbe koja ga vrijeđa i uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja (brisovna tužba). Tako, u slučaju založnog prava, aktivno legitimiran je založni vjerovnik ili vlasnik prava koje je upisom založnog prava povrijeđeno, odnosno onaj tko je bio upisan kao nositelj prava prije upisa založnog prava koje se osporava, što u konkretnom slučaju nedvojbeno nisu bili tužitelji ad. 1. i ad. 2., a kako i proizlazi iz ranije navedenog utvrđenja proizišlog iz uvida u povijesni prikaz predmetnog zk uloška za nekretninu oznake kat. čest. 6513 k.o. Privlaka.

14. U odnosu na podredno postavljeni tužbeni zahtjevi tužitelja ad. 1. i ad. 2., kojim isti traže da se naloži tuženiku ad. 1. da tužitelju ad. 1. isplati iznos od 115.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 28.7.2020. pa do isplate, a koji je tužitelj ad. 1. isplatio na ime kupovnine predmetne nekretnine, prvenstveno se ističe kako je odredbom čl. 219. st. 1. ZPP, propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, te da je odredbom čl. 221.a ZPP određeno da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja. Tako, nije sporno među strankama ovog postupka da je tužitelj ad. 1. isplatio ugovorenu kupoprodajnu cijenu prodavateljima iz Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. Međutim, tužitelji u tijeku postupka ne ističu pravnu osnovu temeljem kojeg traže isplatu ranije navedenog iznosa, osim da se isti odnosi na ugovorenu kupoprodajnu cijenu predmetne nekretnine koju je isplatio tužitelj ad. 1. Tako, ovaj Sud po provedenom saslušanju poglavito ovdje stranaka, drži kako je namjera tužitelja ad. 1. za isplatom ugovorene kupoprodajne cijene iz Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 27. srpnja 2020. bila darovanje, koje on sada želi opozvati zbog nezahvalnosti obdarenika, ovdje tuženika ad. 1., slijedom čega zahtjeva povrat isplaćenog iznosa od 115.000,00 EUR, jer isti sam u svom stranačkom iskazu navodi: „Da može reći da on je namjeravao dati i ovako i onako ovu kuću Mati jer je uvijek prije brinuo, služio im, vozio ih i apsolutno sve dugi niz godina bilo je između njih sve u redu. Njegova namjera da je bila takva jer je znao da je on ili u Njemačkoj ili u Bosni, te da će Mato voditi brigu o toj kući, plaćati režije i održavati je, pa je odlučio da prilikom kupnje istu odmah prepíše na Matu, a ne da ga naslijedi. Tako, da je on sa svog računa u Njemačkoj platio na račun tog čovjeka svu kupoprodajnu cijenu,..“ i „Tako da je dogovorio s Matom, odnosno on mu je obećao da će ga nastaviti služiti kako je bilo i ranije, pa da on odmah kuću prepíše na njega.“, te „Nakon toga, samo odjednom, da je Mato pogazio što su se dogovorili, te je prestao razgovarati s njima, morali su se on i žena vratiti sami autom u Njemačku, te je on sam vozio jednom rukom 1200 kilometara, jer mu druga ruka ne funkcionira nakon moždanog.“.

14.1. Slijedom navedenog, ističe se kako je odredbom čl. 494. ZOO propisano da darovatelj može opozvati darovanje zbog grube nezahvalnosti, a da gruba nezahvalnost podrazumijeva da je obdarenik učinio prema darovatelju ili nekom od članova njegove uže obitelji djelo kažnjivo po kaznenim propisima ili se teže ogriješio o zakonom utvrđene dužnosti prema darovatelju li članu njegove uže obitelji. Tako, iz materijalne dokumentacije priložene spisu, te iskaza svih saslušanih svjedoka ne proizlazi utvrđenim da bi tuženik ad. 1. počinio opisane elemente grube nezahvalnosti prema tužiteljima, već da je isključivo došlo do prekida komunikacije zbog imovinskopravnog spora i obiteljskih nesuglasica, koje su nastale između tužitelja i roditelja tuženika ad. 1. Tako, u konkretnom slučaju po ocjeni ovog Suda ponašanje tuženika ad. 1. ne predstavlja grubu nezahvalnost koja bi po svom značaju razumno opravdala opoziv darovanja, jer međusobno loši odnosi iako su neprimjereni, nemaju težinu grube nezahvalnosti, slijedom čega ovaj Sud nije našao osnovanim niti podredno postavljeni tužbeni zahtjev za povratom isplaćenog iznosa.

15. Slijedom svega iznesenog, odbijeni su kako glavni tako i podredno postavljeni tužbeni zahtjevi tužitelja ad. 1. i ad. 2. kao neosnovani u cijelosti, te je odlučeno kao u izreci ove Presude.

16. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. nov. br: 138/23), slijedom čega je tuženicama ad. 1. i ad. 2., kao stranci koja je u cijelosti uspjela u ovom postupku, priznat trošak parničnog postupka na ime zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to trošak sastava odgovora na tužbu tuženika ad. 1. od 20.10.2023. – 866 bodova (Tbr. 8.t.1.), trošak sastava odgovora na tužbu tužene ad. 2. od 19.8.2024. – 866 bodova (Tbr. 8.t.1.), trošak sastava podnesaka od 12.3.2024., 3.11.2025., i 22.12.2025. – svaki po 866 bodova (Tbr. 8.t.1.), trošak sastava podneska od 6.10.2023. – 25 bodova (Tbr. 8.t.4.), te trošak zastupanja na ročištima dana 3.7.2024., 7.11.2024., 14.2.2025., 23.5.2025., 16.7.2025., 8.10.2025., 28.1.2026. i 18.6.2026. – svaki po 866 bodova (Tbr. 9.t.1.), što uz vrijednost boda od 2,00 EUR, te uvećanje od 10% za zastupanje više osoba (Tbr. 40.t.1), ukupno iznosi 24.822,60 EUR, slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke ove Presude.

Zadar, 24. srpnja 2026.

S u t k i n j a
Iva Abfal

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužiteljima ad. 1. i ad. 2. po pun.,
2. Tuženicama ad. 1. i ad. 2. po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-31507**

Kontrolni broj: **0a0ec-b12f6-7f83f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.